

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/425/2015
Identifikačné číslo spisu: 7212228109
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7212228109.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 42C/273/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2015 sp. zn. 6Co/803/2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2015 sp. zn. 6Co/803/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. marca 2015 sp. zn. 6Co/803/2014 odmietol odvolania proti uzneseniam Okresného súdu Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) z 3. októbra 2012 č. k. 42C/239/2012-10, č. k. 42C/240/2012-9, č. k. 42C/241/2012-9, č. k. 42C/242/2012-9, č. k. 42C/244/2012-8, č. k. 42C/246/2012-9, č. k. 42C/247/2012-9, č. k. 42C/248/2012-9, č. k. 42C/251/2012-8, č. k. 42C/252/2012-9, č. k. 42C/253/2012-8, č. k. 42C/254/2012-8, č. k. 42C/256/2012-8, č. k. 42C/257/2012-8, č. k. 42C/258/2012-8, č. k. 42C/259/2012-10, č. k. 42C/260/2012-8, č. k. 42C/261/2012-9, č. k. 42C/262/2012-8, č. k. 42C/263/2012-10, č. k. 42C/264/2012-8, č. k. 42C/265/2012-8, č. k. 42C/266/2012-8, č. k. 42C/267/2012-8, č. k. 42C/268/2012-8, č. k. 42C/269/2012-8, č. k. 42C/270/2012-8, č. k. 42C/271/2012-9, č. k. 42C/272/2012-9 (konania v uvedených veciach po vydaní označených uznesení boli okresným súdom spojené na spoločné konanie vedené ďalej pod sp. zn. 42C/273/2012), ktorými bola uložená žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Odmietnutie odvolaní odôvodnil ich oneskoreným podaním poukazujúc na to, že napadnuté uznesenia

okresného súdu boli žalobkyni doručené dňa 12. 10. 2012, posledným dňom na podanie odvolaní bol 29. 10. 2012, no žalobkyňa odvolania podala osobne na súde dňa 14. 11. 2012, teda po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. V odôvodnení uznesenia ďalej uviedol, že nakoľko mu je z jeho činnosti známe, že žalobkyňa všeobecne podáva svoje podania prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti, vyzval ju, aby preukázala, že tak konala aj v tomto prípade. Doklady ňou následne predložené (výťažok internetovej stránky spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. a zoznam podaných odvolaní podľa spisových značiek) však podľa jeho názoru nepreukazujú, že obsahom zásielky odovzdanej na prepravu doručovateľskej spoločnosti skutočne boli aj odvolania v posudzovaných veciach, keďže nespádajú pod rozsah spisových značiek uvedených v popise zásielky, pričom ani zoznam podaných odvolaní, pre absenciu potvrdenia doručovateľskou spoločnosťou, nepreukazuje včasné podanie odvolaní. Vyslovil preto záver, že žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila správnosť zápisu o osobnom (fyzickom) podaní odvolaní na súd až dňa 14. 11. 2012, t. j. oneskorene.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že nesprávnym rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“)). Namietala, že odvolania nepodala na súde prvého stupňa osobne do podateľne, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale ich odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Čikkerova 2 (ďalej len „doručovateľská spoločnosť“), ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak dňa 25. 10. 2012, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu doručovateľskej spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), príslušný na konanie o dovolaní podľa § 10a ods. 1 O. s. p., po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

S prihliadnutím na obsah dovolania, najvyšší súd osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyni konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesenia súdu prvého stupňa boli zástupcovi

žalobkyne doručené 12. 10. 2012. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 29. 10. 2012 (pondelok). Podacia pečiatka okresného súdu na jednotlivých odvolaniach obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne 14. novembra 2012 (resp. z nej nevyplýva, žeby bolo podané inak). Na výzvu odvolacieho súdu žalobkyňa oznámila, že odvolania odovzdala na doručenie doručovateľskej spoločnosti a zároveň predložila elektronický doklad označený ako „Detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551803473“, v ktorom bolo ako popis zásielky uvedené „Odvolania voči uznes. súd poplat. Zoznam 7 strán. 1. 13C 240-2012 až 430. 22C 267-2012“, spolu s prílohou obsahujúcou zoznam spisových značiek vecí, v ktorých predmetnou zásielkou podala na okresnom súde odvolania voči uzneseniam o povinnosti zaplatiť súdny poplatok 66 eur. V tomto zozname sú pod poradovými číslami 169 až 201 uvedené aj spisové značky odvolacím súdom posudzovaných vecí.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva dovolací súd názor, že právny záver odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odvolaní je predčasný, a teda nesprávny. Pokiaľ totiž odvolací súd odôvodnil svoj záver tým, že žalobkyňou predložený doklad „Detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551803473“, nepreukazuje, že obsahom zásielky odovzdanej na doručenie doručovateľskej spoločnosti boli aj odvolania v posudzovaných veciach, keďže nespádajú pod rozsah spisových značiek uvedený v popise zásielky, potom to znamená, že inak nespochybnil samotnú pravosť a hodnovernosť (pravdivosť) tohto dokladu, a ani údaje o tom, že doručovateľskej spoločnosti bola dňa 25. 10. 2012 odovzdaná na doručenie zásielka s hmotnosťou 3 kg s popisom, že ide o odvolania voči uzneseniam o súdnom poplatku podľa zoznamu v rozsahu 7 strán, a to pod poradovými číslami 1 až 430, pričom pod poradovým číslom 1 ide o sp. zn. 13C/240/2012 a pod poradovým číslom 430 ide o sp. zn. 22C/267/2012, a že súdu bola zásielka doručená 14. 11. 2012.

Odvolací súd teda nespochybnil, že obsahom označenej zásielky bolo celkom 430 odvolaní, no mal za to, že okrem vecí sp. zn. 13C/240/2012 a 22C/267/2012 (ak „pod rozsahom spisových značiek uvedených v popise zásielky“ rozumel práve tieto spisové značky), nevedno o odvolania v akých ďalších veciach ide, resp. či medzi tieto veci patria aj odvolania v ním posudzovaných veciach. V takomto prípade však zásada spravodlivej ochrany práv vyplývajúca z ustanovenia § 1 O. s. p. vyžadovala, aby odvolací súd vykonal šetrenie na celkom jednoduchú okolnosť, a to či okrem vecí sp. zn. 13C/240/2012 a sp. zn. 22C/267/2012 bolo na okresnom súde dňa 14. 11. 2012 podaných aj ďalších 428 odvolaní žalobkyne proti uzneseniam o súdnom poplatku v iných veciach, než sú veci uvedené v ňou predloženom zozname pod poradovými číslami 2 až 429. Ak by tomu tak nebolo, neostalo by iné, než akceptovať, že doručovateľskej spoločnosti boli odovzdané dňa 25. 10. 2012 na doručenie nielen odvolania vo veciach uvedených pod poradovým číslom 1 a pod poradovým číslom 430 predloženého zoznamu (výslovne označených spisovými značkami v popise zásielky) ale aj vo všetkých ostatných veciach uvedených pod poradovými číslami 2 až 429 toho zoznamu.

Dovolací súd ďalej poznamenáva, že s prihliadnutím na odvolaciu súdu známu skutočnosť, že žalobkyňa všeobecne nepodáva odvolania osobne na súde, ako aj na ďalšiu skutočnosť známu dovolaciu súdu z jeho rozhodovacej činnosti, že okresné sudy nesprávne vyznačujú spôsob doručenia podania do podateľne v dôsledku nerozlišovania, či ide o zásielku doručenú kuriérom poštového podniku alebo zásielku doručenú iným subjektom, treba prípadné pochybnosti o spôsobe doručenia odvolaní v spojených veciach (celkove 430, resp. 428 odvolaní aj v iných veciach), ak sa ich nepodari celkom odstrániť, riešiť v prospech záveru o včasnom podaní odvolaní.

Námietka žalobkyne, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolania ako oneskorene podané, došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok